

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI-DÍJ:

Egész évre . . . 8 kor. Negyed évre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4 kor. **Egyes szám 20 fillér.**

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MACZKY EMIL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők.

A magyar faj szupremációja.

Aki kétségbe vonja a magyar faj jogát a szupremáciához azt nem tekinthetjük jó hazafinak, azt nem sorozhatjuk azon állampolgárok közé, akikre a haza szükség esetén számíthat. Mert a magyarság szupremáciájával szemben el kell törpülnie minden nemzeti érzésnek és érdeknek, a magyarság kizárólagos uralmában látjuk csak a hazát fentartó magyar nemzeti állami eszmének fundamentumát. Aki nem így látja, az nem jól teszi, ha itt marad s mi alatt élvezzi mindazon előnyöket, melyeket a magyar haza az ő polgárainak nyújt, egy-huron pendül a haza ellenségeivel.

Sohol Európában a nemzetiségek mint ilyenek nem élveznek annyi és olyan szabadságokat mint nálunk. Nézzük Oroszországot, ahol a lengyelek még mindig olyan nyomás alatt állanak mint 35 esztendő előtt a forradalom leveretése után. Nézzük Poroszországot, ahol nemrégiben drákoik szigorúságu iskolatörvényt hoztak a lengyelek ellen. Holott a lengyeleknek a nemzetiségük messzemenő kultiválására megvan a történelmi előjoga. Független nagyhatalmu országot birtak, melynek szabadsá-

gától évszázados véres harcok után fosztattak meg. Mégis sem Orosz, sem Németországban nincsenek tekintettel e történelmi jogra s a lengyeleket erőszakkal oroszítják illetve germánizálják.

Nálunk a nemzetiségnek semmiféle történelmi előjoga nincsen. Sem a tótok, sem a szászok, oláhok, szerbek soha külön államot az államban nem alkottak azon ezer esztendőn belül, amióta ez az ország Magyarország. Századok előtt bizonyos közigazgatási önkormányzattal is csak a szászok birtak, a kik éppen úgy mint az oláhok és szerbek bevándoroltak s a magyar állam oltalma alatt tartották meg századokon keresztül nyelvüket, szokásaikat és nemzetiségi kulturájukat.

Mindezek dacára a nemzetiség megóvása és fentartása tekintetében sokkal jobb dolguk van, mint bármely történelmi előjoggal bíró nemzetiségnek a külföldön.

Ugy látszik nagyon is jó dolguk van, mert folyton a magyar állam eszme csorbitásában törőkefejüket, természetesen csak azért, mert büntetlenül csak a türelmes magyar állam égisze alatt lehet ilyet tenni. Más országban már régen alaposan a körmére koppantottak volna mindazoknak, akiknek az uralkodó

faj nemzetiségi politikája nincsen inyére.

Pedig milyen kevés az, amit a magyar állami eszme a nemzetiségektől megkövetel! A hazaszeretet, az állam hivatalos nyelvének, tehát a magyar nyelv tudását, illetve az iskolákban való kötelező oktatását. . . Mennyiségileg korlátlan nemzetiségi sajtószabadságot és kulturát élveznek és a lehető legtökéletesebb jogegyenlőséget. Ha ennél több jogot adnánk nekik az már csak előjog lehet.

Elég sajnós, hogy vannak közöttük vezető emberek, akik előjogokat kívánnak, akik hangoztatják, hogy nem hajlandók elismerni a magyar faj szupremációját, tehát a magyar nemzeti állam eszméjét.

És itt már aztán elszakad türelmünk nyulékony fonala. Az ilyen izgatónak torkára kell forrasztani a szót. Vagy föltétlenül meghajlik a hazát egy évezreden át fentartó magyarság eszméje előtt, vagy kivándorol, vagy lakol. A szupremációnak szentnek és sérthetetlennek kell lennie! Mert csak az biztosíthat bennünket arról, hogy hazánk el nem merül majd a torló népek áradatában.

HEVES ÉS VIDÉKE TÁRSASÁGA.

Viszontválasz Gizinek.

Őn eltalálta szép kisasszony,
Hogy azt vágytam megtudni én,
Hogy ki az a boldog ifju,
A ki erőt vett a szívében!

És bár versében azt jósolja,
Hogy nem tudom meg azt soha,
Almatlan, lázas éjjeleknek
Lett pajzán válasza oka!

Minek tagadja? Mind hiába,
A miről hallgatott dala,
Édes, szép titkot suttog arról
Fellángolt szívemnek szava!

FORRÓ PÁL.

Reminiscenciák.

— Irta: VARJAS LIPÓT. —

IV. Küzdelem.

Szürke, kissé viseltes kalapját kezébe véve végig simította homlokát, nekidőlt a rács kerítésnek mely a villa kertjét körül fogta.

Az Andrássy-uton vigan robogtak végig a fogatok, az őszi napsugár csillogva tört meg a sarki rendőr kardján. Nézte a nyüzsgő tömeget, egy-egy mellette elmenő asszony ruhájából kiáradó illat megcsapta s ő kejelegve szívta azt magába, mintha karjai közt tartaná azon nőt, egyetlen öleléssel akarná kiszorítani belőle a lelket.

Dühöngeni, ölni szeretett volna, várta, hogy a járókelők közül valaki meglökje, vagy a lábára hágjon, hogy ürügye legyen belekötni. Elkéseredésében szeretett volna megbirkózni az egész világgal, titáni erőt érzett karjaiban, hogy halomra öldösse az embereket s végül ő a holt ember pyramison álva dörögje fülébe az utolsónak: „Nem adatok kenyeret, éhezni hagyatok, pedig volt eröm, akartam dolgozni s nem adatok munkát.” — Homlokán kiduzzadtak az erek, keze görcsösen ökölbe szorult, szemei merően bámultak végig a sugáruton, mintha azt várná, mikor lesz már vége a népvándorlásnak, mikor fog ez a nagy utca kitisztulni.

— Mi az Béla, hát meg sem ismersz? — szólalt meg most egy hang előtte.

A férfi megrendült, zavartan valami köszönő félét rebegett s tétova tekintettel bámult az előtte álló lányra.

— „Nem tud szólni, annyira rajta felej-

tette valamelyik lányon a szemét? Jöjjön, kíséren haza, hisz már vagy három éve nem látott.”

S karját a férfiba fűzve ott haladtak egymás mellett a nyüzsgő nép között, a komor, mogorva arcú fiatal ember, karján egy bájos fitosoru lánykával, kinek fehér ruhája, izléssel simult karcsu természetéhez.

— „Hát maga Pesten van, mért nem írta meg? Vagy talán el is felejtette Mariskát, hogy annyira felvitte dolgát az Isten. No halja, igazán nem hittem volna, hogy fel ne keressen. Hol volt? Mióta van Pesten? Micsoda most? Jogász vagy tanárjelölt? emlékszik e még, mikor mint gymnazista, mennyit táncolt velem a majálison? Azóta se láttam.”

E közben pár mellék utcán áthaladva, felértek a leány lakására.

— „Jöjjön be, — folytató a leány, szóhoz sem engedve jutni a férfit, — a mama még nem látta, pedig de sokszor kérdezősködött maga után.” —

Bementek a konyhán keresztül az egyszobás lakásba, hol a szerény, egyszerű butorok dacára is tisztaság és rend uralkodott. Az ablak mellett egy himző asztal, rajta a megkezdett munkával. Egy éltebb nő, arcán az elmúlt szépség nyomaival, ép az asztalt terítette, mikor a bejövöket

H I R E K.

Előfizetési felhívás. Azon tisztelt előfizetők kiknek negyedévi előfizetése folyó hó 20-án lejár, kéretnek előfizetésüket megújítani, hogy a lap szétküldése fenakadást ne szenvedjen, tisztelettel

A KIADÓHIVATAL.

— **A tanító iránti tisztelet.** Szép ünnepélynek volt színhelye e hó 14-én a helybeli izr. iskola III.—VI. osztály tanterme Fischhof Márk ittműködő tanítónak születésnapjának évfordulója alkalmából. Amint a nevezett tanító reggel osztályába lépett, felemelkedett helyéből Czingell szló IV. osztálybeli tanuló és remek felköszöntő versben üdvözölte őt, tanuló társai nevében, átnyujtván az ünnepeltnek egy igen csinos emléktárgyat, melyet a kisdíjak meg-takarított filléreikből vásároltak. Ezek után Braun Mária és Löffler Janka VI. osztálybeli tanulók szívből eredő szavakban iparkodtak tanítójuk irányában a hála és elismerés adóját lerónni. Fischhof tanító meghatottan köszönését fejezte ki a meg-tisztelésért és ezzel befejezést nyert a szép ünnepély.

— **Gazda-kör bálja.** E hó 9-én tartották a hevesi gazdák báljukat a városház nagy-teremben. Talán nem volt olyan népes ez utóbbi multság mint a két előbbi, de a ki az igazi eszűdásban az egyszerű igazi multságban a ki gyönyörködni akart, az csak sajnálhatja, hogy ott nem volt. Virradtig szólt a zene, húzta jól Félix, s járta a sok táncoló amugy jómagyarosan. Rendezők ezúttal is Kovács Gusztával élükön Ficsór Ferenc, Orosz József, Nagy Lajos, Mezei Gulyás Sándor Körtvényesi József, kik fáradhatatlanok voltak a rendezésben. Felülfizettek: Gräfl Andor 4 kor. Hevesi János 3 kor. 50 fill. Gergelyi János 3 kor. Molnár Pál 2 kor. Puchlin Kázmér, Marssó Gábor, Németh Lajos, Milinkó István, Borbély Zsigmond, Mahunka István, Himer Pál, 1 kor. 50 fill. — 1 kor. 50 fill. Szőke Józsefné, Mezei András, Besenyei Zsigmond Orosz István, Vétek Sándor, Achel Rezső, 1—1 kor. Nagy Gábor, Guba László, Guba Lajos, Király József, Gulyás László, Benesik Mária, Várdi István, Nádas Jenő 50—50 fillért. A bál tiszta jövedelme 25 kor, mely összeg szintén egy nemes cél a „gazda-kör” javára fordítatik. A multkori jövedelemmel együtt összesen 154 kor. 28 fill. áll az alakulandó gazda-kör rendelkezésére. Amint halljuk e hó 23-án lesz a gazda-kör alakuló közgyűlése, melyre mint hírlik a „Magyar gazdaszövetség” titkára is meg-érkezik, Budapestről.

meg látta.

— „Isten hozta Béla, csak hogy egyszer felkeresett bennünket is. Hisz már több mint két éve, hogy Pesten van, mért nem jött el. De sokszor vártuk, hogy betoppán, de sokszor emlegettük Mariskával.”

Végre megszólalt a férfi. S ajkáról csak úgy dült a szó kiöntve egy-élet keserűségeit, kiöntve két év óta visszafojtott érzelmeit; az ablakon besugárzó napsugár mint egy gloriát fent feje körül s az előtte ülő nők lélekzetüket visszafojtva hallgatták.

— „Igenis, nem jöttem el Boreza néni, habár két év óta vagyok Pesten, mert nem akartam, hogy bármit is elfogadjak önöktől, nem akartam, hogy megtudják nyomoruságom, hogy hallgassák panaszaim. Azt mondtam Mariskának, hogy csak mint kész ember jövök hozzá, s szavamat meg akartam tartani. Ő azt hitte, hogy az érettségi bizonyítványomat értem a mivel feljöttem Pestre, telve ambícióval, reménnyel, s azt hittem, most enyém a világ. Végezni akartam mielőbb, hogy nyugodalmas boldog életet biztosítsak szüleimnek s beiratkoztam tanárjelöltnek. Mily kinnal tudtam megszerezni a feljövetelet s beiratási költséget, — egyetlen tehenünket adták el szüleim értem. Feljöttem és elkezdtem dolgozni. Dolgoztam s tanultam. Keresményem

— **Gyász-hír.** Nagy csapás érte Dr. Blau Henrik helybeli köztisztviselőt álló orvost és családját apósa id. Kohn Jakab f. hó 11-én történt gyászos elhunytával. A boldogult ki nemesak lakóhelyén Egerben hanem az egész megyében nagy tiszteletben állott, nagy érdemeket szerzett magának, mint az egri izr. hitközség elnöke. Éveken át viselte e tisztséget közbecsülés-sel és ebbeli működésének a hitközség lendületes fejlődése sokat köszönhet. Erdemei elismerésül örökös tisztb. elnöknek választották meg. Temetése e hó 13-án a közönség nagy részvételével ment végbe. Legyen áldva emléke! A gyászolóknak pedig menyei vigaszt kívánunk vérző szíveikre. A család a következő gyászjelentést adta ki. Alulírottak mely fájdalommal jelentik a felejtethetlen apa, illetőleg após, nagypapa, testvér és rokonnak id. Kohn Jakab urnak e hó 11-én este 8 órakor, rövid szenvedése után tevékeny életének 76-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei február 13-án d. u. 2 órakor fognak a helybeli izr. sírkertbe öröknyugalomra tételni. Eger, 1902. február 11-én. Dr. Blau Henrikné szül. Kohn Rozália mint leánya, Dr. Blau Henrik mint vő, Blau Erzsébet és Margit mint unokái, Lang Józsefné szül. Kohn Johanna mint nővére.

— **A késelő leány.** Papp Boreza hevesi leány afülötti elkéseredésében, hogy szeretője Juhász István más lányt vitt a táncba a legény kalapjáról a virágot letépte. Juhász ezt nem tűrte szónéklül, hanem felpofozta a leányt, ki bosszút lihegve szaladt haza és egy nagy konyha kést szoknyája ráncába rejtve tért vissza a bálba. Csakhamar a legény közelébe furakodott és a nélkül, hogy tettét megakadályozhatták volna a legény fejébe szurt. Juhász azonban a második szurást már megakadályozta mert a kést kiesavarta a leány kezéből és több sebet ejtett hátán, karján és mellén. A sebesülés nem súlyos természetű egyik részről sem, de ügyök a járásbíróshoz került.

— **Vesztett eb garázdálkodás.** folyó hó 11-én egy veszett kutya 4 embert mart meg kiknek sebeitől az orvos veszett kutya marására következtetett, a kutyát Kovács Gusztáv lőtte agyon mint értesülünk a szerencsétlenek a következők: Vég János 68 éves földmives, Beni Sándor 60 éves földmives, Ferencz István 35 éves földmives, Várkonyi Zsigmond 16 éves szabó inas, kiket az előjáróság a budapesti Paszteur intézetbe szállíttatott.

— **Véres farsang.** Szerémi Ferenc jászkiséri illetőségű pélyi lakos, 17 éves János fia tanyájokról farsangi mulatságra

felét félrerakva, ottm ebédre egy darab kenyeret, mert az a tehén ára égette lekemet. Egy év alatt megvolt, hazautaztam, titkon vettem egy tehenet s éjjel beállítottam az üres pusztá istállóba. Nem adom azon könyveket a világ minden gyémántjáiért, nem az üdvösségemért, a mi édes anyám szemében esillogott, a mikor megtudta, hogy miénk a tehén. Majd felvették Juliska hugommal a házat. Ezután jobban éltm. Szűk keresményem felét magamra fordíthattam teljesen, több időt szentelhettem tanulásonnak. Kezdtm érezni a boldogságnak előizét, a mikor meg halt apám s anyám egyedül maradt hugommal. Oda volt a főtartó kéz, nekem kellett róluk gondoskodni.

Az anyának köny esillogott a szemében, a leány keze pedig az ifju kalapját fogta, melyen a szallagot egy fekete fátyol takarta el. Akaratlanul vonta ajkához s megcsókolta a fátyolt, ha ugyan annak lehet nevezni azon lehelletet, melylyel érintette, nehogy a férfi szeme odatévedjen.

— „Igen, azóta küzdök s nyomorgok. Nem panaszkodtam volna a száraz kenyérért, csak hogyok szükségemet ne szenvedjenek. Nekik küldtem keresetemet majd mind, és én inkább éheztem, csak otthon ne tudják, hogy én hogyan élek. ... S most ez sincs.

a közeli Pély községbe ment eselődjökkel a szintén 17 éves Holló Zsigmonddal kivél jó pajtások voltak, kedden viradora Holló Zsigmond magányosan tért haza a tanyára, gazdája nem is aggodva fia miatt, kérdezte, hogy János hol maradt? Holló erre azt felelte, hogy a szeretőjénél, pedig már akkor az ország uton vérbe fágyva holtan hevert, a reggeli órákban akadtak holttestére, Hollót nem is gyanúsították de midőn Vedlik Béla jegyző az ünneplő ruháját kérte felmutatni összerendezte ezzel a gyanút magára vonta, kivallotta, hogy két szürös ember 5 forintot adott neki, hogy kiszagdját ölje meg amit meg erősített az ünneplő ruhájában talált vér fölt is, a szerencsétlenek két fejsze, csapástól melynek egyike is feltétlen halálos volt, az egész ügyveleje a kalapjába loecsant. Azonnal értesítették a hevesi járásbíróshoz és König Ede kir. albiró, Dr. Füzesy József és Dr. Váhl Adolf három esendőr kíséretében kimentek Pélyre a tényleírás boncolás és megejtésére. A bűnös vallomása alapján nyomoznak a két ember után is, mert most nem valószínű, hogy egyedül követte volna el szörnyű tettet.

CSARNOK

A Járásbíró házassága.

Írta: JÁVORSZKY IRMA.

Rekkenő, meleg nyári nap után alkonyodik a faluban. Bathody Dénes egy ingujjban áll az aratói között, egyenkint számolva markukba a megérdemelt díjat. Bevégezték az aratást, egy piros képű parasztleánnyal addig mókázik, míg az vihogva szól rá: „Maradhasson az ur!” Aztán, hogy kifizette őket, dalolva mennek el:

„Vagyok olyan legény mint te,
Vágek olyan rendet mint te,
Ha nem hiszed gyere velem
Fogd meg az én kaszanyelem.”

Damájuk mindég halkabban hallatszik, lassunkint esőndes lesz az udvar, s megszólalnak az est proletár dalmokai: a tücskök. A konyhábol kihallik a tűz pattogása a vén szakácsné meg kikiált a nyitott ajton: El is feledtem mondani: levelet hoztak a nagyságos urnak, ma délután mig kint volt a tanyán. Oda tettem az íróasztalra.

Bathody őszinte örömmel olvassa a levelet, melyben egy régi, jó barátja értesíti, hogy elfogadja szives meghívását és egy pár hetet a nyáron nálla tölt. Tarczáközy Tibor, nőtlen fiatal ember, alig huszonkilenc éves és már is járásbíró. Messze innen, túl a Tiszán valahol.

Elüldöztek tanítványomtól, elüldözött maga az anyja, mert becsületes akartam maradni, mert nem vettem szívemre azt, hogy férjét, ki nekem kenyeret adott, megcsaljam. Egy hét óta vagyok állásnélkül s azóta — Isten tudja, hogy élek! —

— Béla, emlékszik e még mikor mint gimnazista mit mondott nekem: „Mariska, ha nem feled el s ugy gondol rám mint most, akkor én, ha kész ember leszek, eljövök magáért.” Én még most is ugy gondolok önre, mint akkor, a midőn apám halála után feljöttünk Peste dolgozni, hogy meg tudjunk élni. Ismeri azon talányt: „Ha egyet két felé osztanak lesz belőle kettő, ha kettőt összetesznek, lesz belőle fél. Egy öröm két szerető szív között kettős öröm, s két bánat két szerető szívből csak fele bánat.” Nos tehát én megosztom Önrel örömöm, ossza meg velem fájdalmát.

Az ifju nem tudott szólani, csak megragadta azt a gyászfényes kalapot tartó kezét s esőkolta gyönyörrel, a leáldozó nap sugarai még egy utolsó fényt vetettek a kicsiny szobába, mintha azt mondanák: ha volt erőd eddig küzdeni, lesz ezután is, mert a fájdalom felét egy szerető szív fogja eloszlatni.

Másnap alkonyatkor már ott várja barátját a kis falusi állomáson. S hogy megérkezik, őszinte szeretettel borulnak egymás nyakába. —

Ne ved rosz néven, hogy most mindjárt mielőtt haza mennénk, más hová viszlek. Névestére megyünk Marosi Gergelyékhez. Igen kedves család, az öreg nagyon gazdag és két szép leány is van a háznál. Bejelentettem érkezésem s téged is várnak. Rendelkezésemre állok, mondá a vendég, mialatt fölülnek a kis kocsiba, s Bathody kezébe veszi a gyeplőt. Többet aztán nem is beszéltek Marosiékról, inkább a régi emlékeket ujjíták föl az alatt a fél óra alatt, míg a Marosi — kastélyhoz értek.

A házigazda magyaros vendég szeretete annál inkább kellemesen lepi meg Tarczalközyt, mert teljesen idegen a háznál. és ezen a vidéken. Az egész kastély tele van vendéggel. A szép járásbíró (a hogy az asszonyok titokban elnevezték) általános érdeklődés tárgya lett. Karsu növésű, magas, izmos férfi, sugár szőke bajusszal. Kék szemében azzal a bizonyos szigorú tekintettel, mely annyira inponál a nőknek. Fesztelen modorával teljesen otthon érzi magát az idegen környezetben, s alig esett túl a bemutatásokon máris udvarolni kezdett az egyik házi kisasszonynak. El sem mozdult mellőle. De hát nem is esoda, mert Marosi Irénke érdekes és szép lány ám!

Olyan, se nem szőke se nem barna, a kít ép úgy lehet hamvas szőkének mint gesztenye barnának mondani. A szemei olyan csodálatosan változó fényűek, hogy ismerői általában fekete szeműnek tartják. Pedig a kire egyszer szerelemmel fog rámosolyogni, az soha többé nem fogja elfelejteni a Marosi Irén szemének édes, bűvös, rejtelmes, mélytűző kékségét. A modora is olyan, hogy az ember soha sem lehet vele tisztába. Majd ábrándosan komoly, tartzkodó, leányos, hogy a másik percben asszonyos kacérságnak adjon helyet.

Ugy éjjel felé, épen asztalbontás után voltak, s fölszabadulva a hosszú társas ötközés nyüge alól, ki-ki iparkodott egyéni hajlamait érvényesíteni. Irén kiment a kastély verendájára, hogy ott felüldöljön a hűs esti szellőn. Kiálthatatlan hőség lévén odabent. Leült a hintaszékben s lehunytt szemekkel, legyezgetve lüngoló arcát, teljesen átengedte magát a gyönyörűségnek. A zene halkán átszűrődve hallik a távol eső ebédloból. Feje fölött a ragyogó esilagos égboltozat, lent a lampionokkal kivilágított kastély park melyben még senki sincs.

Osszerezzen, mikor Tarczalközy a ki egész este el nem mozdult mellőle, égő szivarral szájában kilép a verendára.

— Nem zavarom?

— Dehogy is, foglaljon helyet. Csodálom, hogy senkinek sem jutott eszébe a parkba lemenni, mikor olyan hőség van odabent.

A férfi némán ül le, kissé fölízgatva a pezsgő és zene által, s kissé meg hatva, hogy most egyedül vannak itt, kettecskén, ezzel a ezodálatosan szép lánynyal, a kinek létezését ezelőtt pár órával, még csak nem is sejtette.

Néhány percig szótlánul ülnek egy más mellett. A lány nem akarja észrevenni az ifju makacs átható tekintetét, melyben bizonyos merész vágy nyilvánul, bár bosszszankodik e miatt. Most hirtelen hűvös szellő támadt és belekapaszkodik a lány hullámos hajába, kikapva onnan a piros szegfűt, a mely Tarczalközy lábaihoz esik.

Egyszerre nyulnak utána; de a férfi ügyesebb, mert elkapja a virágot.

— Nekem adja?

Irén vállat von. Az ifju meg ragadja kis kezét és forró esőket nyom rá. Csak egy pillanatig tartott, hogy Marosi Irént megszállta a malicia démona, de ez a pillanat elég volt arra, hogy ajkaira adja a szót;

— Nézze csak, Tarczalközy: figyelmeztetni akarom magát valamire. Valószínűleg tévedésben van, a mikor így első találkozásra élet-halálra kezdet udvarolni

nekem. Félek, hogy rosszul értékesíti idejét, s a mellett Ilona huzomat teljesen elhanyagolja. Pedig neki szoktak ezek az arany ifjuk mohón udvarolni. Mert tudnia kell s szép szája körül különös mosoly keletkezett, — hogy én teljesen szegény lány vagyok. Engemet mint árvát vett házához a nagy bátyám. Ilona ellenben gazdag Marosi Gergely egyetlen gyermeke.

Első parthie a vármegyében. Próbáljon nálla szerencsét, Tarczalközy úgy meg van lepve a lány cinikus leütő beszéde által, hogy nyelve megtagadta a szoigálatot. De csak egy pillanatig tartott az egész. Gyors észjárásával, a másik percben már teljesen ura a helyzetnek, mialatt fölemelkedik ültéből, s nyugodtan szembe nézve Irénnel, tiszta csengő hangon felel neki:

Köszönöm szíves fölvilágosítását. En mint idegen csakugyan tájékozatlan voltam. Mert hajlamaim, igényem tényleg nem olyanok, hogy szegény lányt óhajtanék nőül venni. Gyűlölöm a szentimentalizmust, és soha sem rajongtam azért a bizonyos kunyhóért, melyben két szív boldogítja egymást.

Aztán meghajtja magát, sarkon fordul és távozik.

A meglepetés sora most Irénen van. Mindent várt, csak ezt nem. Könnyen szokott elbánni a férfiakkal. Nem sietett férjhezmenni. Higgadtan mérlegelte helyzetét, s tudta, hogy házasságával bajosan csinálhat előnyös szerencsét, ha csak valami kiváló partie nem akadt; mert szegény lány léte a vagyonosság minden előnyét élvezte, nagybátyja házában.

És ha csak úgy akarhogy megy férjhez, az a pár forint a mit esetleg nagybátyjától kapna, nem kárpotolná őt.

Nem első eset, hogy így és ilyen kiméletlenül bánt el udvarlójával. Ezelőtt egy évvel Marienbádban voltak.

Ott egy fiatal hadnagy, — valami német báró — vetette ki utána a hálót. Gondolva, hogy a „fesehe Magyarin“ pénzével meg-aranyozza, kapott családi cimérét. (Ilona még gyermekleány volt). Csakhogy annál Irén teljes győzelmet aratott, mert csak akkor világoztotta föl a helyzetről, mikor már meg kérte a kezét. A jó német bár infamis rosz színész volt, iparkodott meglepetését palástolni, s minek utána biztosította Irént örök szerelméről, a rá következő éjjel megszökött. Soha többé híret sem hallották. Irén pedig tovább tetszelgett magának, a hamupipóke szerepében, várva a tündér királyfit, a ki majd annak idején eljön érte.

Hogy magára maradt az erkélyen, bosszusan ugrott föl a hintaszékről, s két kezével megfogta a korlátot, lebámult a parkba, mely lassanként megtelt társasággal. Ilona fehér-ruhás alakja tisztán kivethető volt, s ezüst csengésű nevetése élénk visszhangra talált lovagjainál, kik körülötte voltak. A hogy Irén megismerte Tarczalközy hangját a nevetők között, haragosan ráncolta össze szemöldökét.

Csak nem rajta nevetnek tán? Nem. (De azért az nap éjjel nagyon keveset aludt). Sem ő, sem a férfi, ösztönszerűleg nem szóltak senkinek, a közöttük lefolyt jelenetről. (A Marienbádi esetet Irén mindenkinek elmesélte annak idején). Az igazat meg vallya Tarczalközyt is nagyon bántotta a dolog. Mert noha ő irént a Marosi Gergely leányának vélte, nem anyagi érdek vonzotta őt hozzá, hanem egyedül csak bűbajos szépsége. Másnap is mindnyájan meg voltak hiva Marosiékhoz. Irén és Tarczalközy teljesen fesztelen tónusban érintkeztek. Bár a társadalmi fesztelenség leple alatt, mindkettőnél mint két acélpenge, lesett a másikra sértet büszkeségük. S minthogy a társaság nap-nap után együtt volt, Tarczalközy meg fogadta Irén tanácsát. Sokat foglalkozott Ilonával, a ki szívesen fogadta udvarlását.

Különben, Tarczalközy nagyon jól érezte magát falun. Megrögzött városi ember lévén, újdonság ingerével birt előtte a falusi élet.

Sokat megfordult a nép között. S a városi Don Juan, ki eddig a virágot is

csak selyem mansetában s drótra fűzve ismerte; most szívesen szakított le egy vad rózsát, hogy gomblyukába tűze. ...

Ezalatt szabadságideje is végéhez közelgett. Már csak két napja volt hátra, mikor a nagy erdőn nyári mulatságot rendezett az ifjuság.

Olyan batyu-bál felét.

A hölgyek adták az elemőziát, a férfiak pedig ki vitték a cigányt. Tarczalközy, Ilona állandó lovagjává szegődött. El sem mozdult mellőle, csak úgy ha muszáj volt. Irénnel is volt egy komoly udvarlója. Valami dús gazdag bécsi gyáros került ide a vidékre. Béni von Káldor, a ki erősen meg pergelődött a szép szemek tűzénél. Irén elég kegyesen fogadta udvarlását. Hát éppen javában állott a mulatság, s a fiatalokak nagy része elérte kedélyének legmagasabb fokát, a jó bor és a szép szemek behatása alatt. Farkas Peti bandájának meg egyre kellett huzni a szebbnél szebb magyar nőtákat, mikor Herr von Káldor (nem ismerve a bornak az erejét) azt a hallatlan merészséget engedte meg magának, hogy nyilvánosan, az egész társaság szemeláttára meg csókolta Irént.

A lány villámló szemekkel, elfehéredett arccal ugrott föl ültéből. De mielőtt egy szót is szólhatott volna, az általános szörnyülködés közepete, Tarczalközy ott termett Herr von Káldor előtt és kiszámított mérnöki pontossággal, egy olyan egészséges fieskát alkalmazott orra hegyére, hogy testvérek közt is felért kettővel.

Persze, a mulatság ezzel bevégeződött.

S mivel Herr von Káldor, a Tarczalközy eljárásával nem volt egészen megelégedve, Tarczalközy másnap kénytelen volt, Herr von Káldor orrából azt a kompromitált részletet kardja hegyével eltávolítani. Ugyanaznap estefelé átlövagolt Tarczalközy Marosiékhoz bucsuzni. Másnap már utazni készült. Senkit sem találva a szobában, kinézett az erkélyre, Irén egyedül ült ott.

— Bocsánat, ha zavarom, bucsuzni jöttem.

A lány fölállt, s mindkét kezét nyújtá az ifjunak. Köszönöm a mit értem tett. Meghatottságában többet nem szólhatott. — Csak azt tettem a mi kötelességem volt. Megvédelmeztem női becsületét. S megragadva a lány kezét, mélyen a szemébe nézett. Irén nem állta ki tekintetét.

A másik pillanatban az ifju karja, a lány dereka körül fűződött. Irén szégyenlősen bontakozott ki az ölelő karokból, s a malicia démona mely ott csapkodott feje fölött, ismét lecsapott piros ajkára.

— Ugy látszik, hogy a járásbíró ur lejjebb szállította igényeit.

Többé nem szólhatott, mert a férfi átölelte őt csókolván, nem törődött semmivel.

Másnap Tarczalközy mint kérő jelent meg Marosiéknál s meg kérte a szép Marosi Irén kezét.

A világhírű!!

MAUTNER-féle
vetemény- és virág magvak

ABONYI JÓZSEF
nagy kereskedésében

HEVESEN
kaphatók.

Törköly-, szilviorium-, rum- és finom liköröket bárki hideg uton, minden készülék nélkül kitünő minőségben előállíthat.

Kezelési könyv és árlapok ingyen.

VATTERICHA.
Budapest, VII., Dohány-utca 5. szám.

Sörmérő készülékek és cikkek a borkezeléshez, minden borbetegség elleni szerek.

Első és legrégibb üzlet e szakmában.

Fennáll 33 év óta.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokványminőségben. A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

ÉLŐKERÍTÉS.

Gleditschia esemeték és magvak. **Uradalmaknak községeknek három évi törlesztésre is adatik.**

Oriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. **Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útletéi és kezelési utasítás mellékeltek.** Ezer esemete elég 200 méterre. Ara 6 frt.

DIÓCSEMETÉK.

Oriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. **Az árjegyzéken kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, puszán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, kik rendelni semmit nem akarnak mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Cim:**

„Ermelléki első szőlőoltványtelep” Nagy Gábor, Nagy-Kágya u. p. Székelyhid. 13-20

Előkelő bevásárlási források:

Új! Aranyozó, melylyel mindenki azonnal moshatóan újja aranyozhat: tükör- és képeret, szobrot, virágasztalt, templomszillárt stb. — Egy üveg ecsettel 80 fr., 1/4 literes üveg frt 1.50, 1/4 literes nagy üveg 3 frt. — Sport-czikkek, gyermek-játékszerek, háztartási- és ebédő asztal-kellékek, utazás- és betegápoláshoz való tárgyak felől nagy, képes árjegyzéket bérmentve küld.

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, IV., Kristóf tér.

BUTOROK a leggyorsabból a legfinomabb kivitelű legújításokban kaphatók úgy készpénzért, mint részletfizetésre

„Ehrentreu és Fuchs Testvérek-nél”

Budapest, VI., Teréz-körút 8. (Andrássy ut közepében.)

Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

NÖTHLING VILMOS magkereskedőnél

Budapest, Calvin-tér 9.

kaphatók a legjobb gazdasági, konyhakerti, vetemény- és virágmagvak.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Kerjük csak **Neustein Fülöp** czukrozott hashajtó-piruláit, melyek évek óta kitűnőnek bizonyultak és előkelő orvosok által könnyű hashajtó- és feloldó-szerül ajánlatnak. — Egy doboz (15 pirula) 30 fillér.

Minden gyógyszerárban kapható

Neustein-féle gyógyszerár, Bacs, I., Plankengasse 6.

Dupla villanydelejes kereszt vagy csillag. H. B. 86967. sz. Gyógyít és felüdit jótállás mellett: **köszvény, reuma, asthma (nehéz lélegzés), álmatlanság, fülzúgás, nehéz halás, epilepsia, idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migren, tehetetlenség, influenza,** valamint minden **idegbetegségnél.** Azon beteg, aki 86967. sz. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzt. Ahol már semmi sem használ, ott kérem az én készülékemet megkísérletni; meg vagyok győződve készülékem biztos hatásáról.

A kis készülék 4 kor. A nagy készülék 6 kor.

Rönyebb betegségeknél idült betegségeknél alkalmazandó. — mázandó.

A központi elárusítóhely széküld utánvételt vagy előleges fizetést a bel- és külföld részére:

MÜLLER ALBERT BUDAPEST, Vadász-utca 42/H. O. Kálmán-utca sarok.

DEHMAL KÁROLY zongora-gyáros

kizárólag kitűnő külföldi gyártmányok raktára és kölcsönző-intézet

Budapest, IV., Károly-körút 20.

Magyar festék-, kence- és lakkgyár

KRAYER E. és Társ.

József főherceg udvari szállítója, a magyar államvasutak és más nagy vállalatok szállítója

BUDAPEST, V., VÁCZI-ÚT 6. SZÁM.

Király József acetylen világítás feltalálója és vállalata HEVESEN.

Szenzáció!! Új rendszer az acetylen világítás terén!

A legújabban elterjedt acetylen világító gépek tökéletlensége arra indított, hogy azok tökéletesbítése iránt mindent elkövessek. Hosszas és költséges kísérletezések után sikerült oly acetylen fejlesztő gépezetet feltalálnom, mely eltekintve a m. kir. szabadalmi hivatal elismerő nyilatkozatától — úgy egyszerű és könnyű kezelése mint olcsósága által az eddig e téren ismert acetylen fejlesztő gépeket nagyban felülmúlja. Készülékem igen nagy gáz megtakarítással jár, a mennyiben csupán annyi gázt fejleszt, mely a világításhoz okvetlen szükséges, míg más gépeknél a gáz tartályokba raktároztatik s kisebb nagyobb mértékben el is illan. Készülékem által fejlesztett acetylen szagtalan, a robbanás veszélye kivan zárva; fénye fehér, lángja nem vibráló! 40%-kal olcsóbb a petroleum világításnál, mely körülménynél fogva a bevezetés által okozott költség egy év alatt csak nem teljeseen megtérül. Az acetylen teljesen száraz állapotban jut a csövekbe s így a csövek elnedvesedése s ennek folytán bedugulása teljesen ki van zárva. Minthogy teljesen szagtalan és nem robbanhat, bárhol elhelyezhető, míg más gépezetknél külön épület szükségeseltetik. Az általam feltalált acetylen fejlesztő gépezet gyártására az engedélyt megkapván, oly helyzetben vagyok, hogy köz- és magán épületeknek acetylen világításra való berendezését előnyös feltételek mellett elvállalhatom. A berendezéshez szükséges csöveket és tetszés szerinti lámpákat gyári áron számítom, mert fő céloom az, hogy találmányom minél szélesebb körben elterjedjen. Acetylen fejlesztő gépem páratlanságáról lakásomon bárki meggyőződést szerezhet. Magamat a nagyérdemű közönség kegyeibe ajánlva vagyok kiváló tisztelettel

Heves, 1901. december hó.

Calcium Carbit eladás.

KIRÁLY JÓZSEF.

Új rendszer! — Olcsó világítás!

Nem robbanhat! — Teljesen szagtalan!